

визначення кіберзлочинності, екстрадиція злочинців, міжнародна взаємодія компетентних органів, проведення навчань і обмін інформацією – все це сприяє впровадженню ефективних методів реагування на міжнародні злочини і боротьби зі злочинами, скоєними в кіберпросторі.

Розвиток інформаційних технологій для користувачів сучасних мобільних пристроїв має тенденцію до все більшого прискорення, тому правова база повинна не тільки йти в ногу з часом, а й змінюватися для вирішення всіх нагальних проблем людей, суспільства та міжнародної спільноти в галузі інформаційної безпеки.

Бібліографічні посилання

1. Дмитренко М. Проблеми інформаційної безпеки України. URL: <http://socialscience.com.ua/article/807> (дата звернення: 25.03.2021).
2. Логінов О. Сучасні проблеми забезпечення інформаційної безпеки в контексті формування системи державного управління. *Науковий вісник Юридичної академії МВС України*. Київ, 2003. Вип. 3. 224 с.
3. Кормич Б. Інформаційна безпека: організаційно-правові основи : навч. посіб. Київ : Кондор, 2004. 384 с.

Утвенко В. В., курсант 2-го курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник – Гребенюк А. М., доцент кафедри економічної та інформаційної безпеки, кандидат технічних наук, доцент
(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

ПРОБЛЕМАТИКА УДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Детально розглянувши сучасний стан розвитку суспільства, потрібно звернути увагу на значне підвищення ролі інформаційних технологій у людській життєдіяльності, а також у суспільстві і державі. Стрімкий розвиток інформаційних процесів, започаткування нових винаходів, досягнень та технологій у виробничі та управлінські процеси – ці події зумовили не лише можливість поступального розвитку нашої держави, але і стали факторами зростання кількості злочинів, які, зі свого боку, вдосконалили засоби і способи вчинення кримінальних правопорушень. Ця

ситуація значно ускладнює запобігання, виявлення та протидію злочинності і зумовлює необхідність вдосконалення впроваджених і розробку нових методів та засобів її здійснення. Розвиток інформаційних систем в Україні на сучасному етапі недостатній.

Зважаючи на це, можна зробити висновок, що впроваджені інформаційні системи на сьогодні не здатні в повному обсязі реалізувати своє призначення у процесі діяльності правоохоронних органів. Саме тому питання вдосконалення інформаційного забезпечення правоохоронних органів набуває актуальності [2].

Система інформаційного забезпечення Національної поліції України – це сукупність взаємопов'язаних і взаємодіючих організаційних елементів і технічних засобів, яка здійснює інформаційне забезпечення Національної поліції України.

Формування загальновідомчих та галузевих інформаційних підсистем, які становлять основу системи інформаційного забезпечення Національної поліції України, здійснюється згідно з такими принципами:

1. Нормативно-правової забезпеченості.
2. Доцільності впровадження й експлуатації.
3. Фактичності даних.
4. Розвитку.
5. Функціонального призначення (інформаційні підсистеми кримінальної статистики, спеціалізовані інформаційні підсистеми).

Структурна побудова інформаційних підсистем Національної поліції України поєднує в собі сукупність принципів. До них належать принципи територіально-розподіленої та централізованої топології, яка організована у вигляді ієрархічної моделі з трьох рівнів. Належність інформаційної підсистеми до певного рівня визначається завдяки принципам територіальності, специфіки використання та обсягом інформації, яка обробляється.

Інформаційно-аналітичне забезпечення Національної поліції України залежно від підпорядкування здійснюється на трьох рівнях. Перший рівень – центральний, що інтегрує інформаційні підсистеми поліції загальновідомчого значення та галузевих служб Національної поліції України. На цьому рівні об'єднується вся інформація, що використовується для аналізу, ухвалення рішень і проведення у межах оперативно-розшукових, слідчих та інших спеціальних заходів щодо протидії злочинності. Другий рівень – регіональний, який охоплює інформаційні обліки, які є складовими частинами загальновідомчих інформаційних підсистем та використовуються обласними службами Національної поліції України. В складі таких баз даних регіонального рівня інтегрується інформація, що має регіональний характер і містить дані про надзвичайні події, кримінальні й адміністративні правопорушення. Третій рівень – місцевий, що охоплює інформаційні обліки, які використовуються у міських, районних підрозділах, слідчих та інших

підрозділах Національної поліції [3, 5].

Оптимізація вирішення завдань пошуку, відбору та систематизації інформації, необхідної в діяльності поліції, базується в єдиному інформаційному просторі системи МВС України, який є сукупністю спеціалізованих баз і банків даних, технологій їх ведення та використання, суб'єктів інформаційно-аналітичної діяльності, що функціонують на основі єдиних принципів і за загальними правилами забезпечують інформаційну взаємодію системи Міністерства внутрішніх справ України і громадян [4].

Отже, можемо дійти висновку, що для вирішення завдань сучасного інформаційного забезпечення підрозділів поліції має бути розроблено комплексний підхід для досягнення високого рівня в діяльності правоохоронних структур, серед яких: упровадження єдиної політики інформаційного забезпечення; створення багатоцільових інформаційних підсистем діяльності ОВС; правове виховання через засоби масової інформації; удосконалення законодавства; створення умов для ефективного функціонування інформаційних обліків; забезпечення їх вірогідності, актуальності та безпеки; установа взаємодії поліції з населенням у розробці ефективних способів такого забезпечення.

Бібліографічні посилання

1. Про Службу безпеки України : Закон України від 25.03.1992 р. № 2229-XII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12>
2. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
3. Лазур Я. В. Поняття, сутність та елементи адміністративно-правового механізму забезпечення прав і свобод громадян у державному управлінні. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2009.
4. Закон України «Про Національну поліцію» : науково-практ. комент. МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ; за заг. ред. В. В. Скакуненка. Харків, 2016. 408 с.
5. Вишня В. Б., Ісмайлов К. Ю., Краснобрижний І. В., Прокопов С. О., Рижков Е. В. Інформаційні технології : підручник. Дніпро : Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ, 2020. 492 с.